

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené JUDr. Stanislavem Mouralem, advokátem se sídlem v Ostravě – Moravské Ostravě, 28. října 2663/150, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sílem v Ostravě – Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2010, č.j. MSK 68728/2010, ve věci odstranění stavby,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2010 č.j. MSK 68728/2010, jímž bylo způsobem specifikovaným ve výroku rozhodnutí změněno rozhodnutí Obecního úřadu Háj ve Slezsku ze dne 25.2.2010 č.j. OÚHAJ 410/2008/Výst./Sa, kterým bylo žalobkyni nařízeno odstranění stavby „Přístavba a stavební úpravy zemědělské usedlosti – stodoly a stavba přípojky elektřiny“ na pozemcích parc. č.680/1, 680/2, 681/1 a 684 v k.ú. Chabičov ve Slezsku (dále jen stavba).

V žalobě žalobkyně uvedla tyto žalobní body:

1. Řízení bylo vedeno v rozporu s ust. § 48 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), podle kterého přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Správní orgán prvního stupně ve věci rozhodoval již v řízení vedeném pod sp.zn.544/93 Sa a tudíž v této věci neměl vůbec znovu rozhodovat.

2. Již v řízení vedeném pod sp. zn. 544/93 Sa právní předchůdce žalobkyně doložil k vydání povolení ke změně stavby dokumentaci a podklady v souladu s obecně závaznými právními předpisy, na což byl správní orgán prvního stupně upozorněn dne 30.7.2008, kdy byla podána žádost o dodatečné povolení stavby. Přesto však k rozhodnutí nevyužil podklady, které má ve své evidenci. Naopak právní předchůdce žalobkyně byl vyzván k doplnění podkladů (výzva ze dne 26.8.2008) a také k doplnění údajů, které v žádosti o dodatečné povolení stavby prokazatelně uvedl nebo je správní orgán znal ze své úřední činnosti. Nedoplněním podkladů z evidence správního orgánu porušil správní orgán prvního stupně ust. § 6 správního řádu, které mu stanoví povinnost co nejméně zatěžovat dotčené osoby, lze-li potřebné údaje získat z úřední evidence. Správní orgán prvního stupně informace a dokumentaci právního předchůdce žalobkyně ke spisové dokumentaci nepřipojil, což mělo jistě vliv na nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

3. Žalobkyně podala dne 15.6.2009 žádost o dodatečné povolení stavby, ale správní orgán prvního stupně ji vyzval k doplnění této žádosti, k čemuž jí poskytl 10-ti denní lhůtu. Tím se podle žalobkyně dopustil porušení § 6 správního řádu, jelikož už ze samotné spisové značky, pod kterou byla výzva žalobkyni zaslána, jasně vyplývalo, že se žádost týká pouze té stavby, o níž je vedeno řízení o odstranění stavby. Všechny další náležitosti žádosti měl správní orgán v souladu s ust. § 6 správního řádu použít z údajů obsažených ve stejném správním spise. Poskytnutá lhůta v délce 10-ti dnů je v přímém rozporu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu, jež stanoví, že trpí-li žádost vadami, může správní orgán nedostatky odstranit na místě, nebo vyzvat žadatele k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Podmínka přiměřenosti lhůty k odstranění vad nebyla splněna s ohledem na fakt, že žalobkyně měla za to, že správní orgán prvního stupně si opatří podklady ze spisu. Dále žalobkyně uvedla, že jejímu právnímu předchůdci byla v případě jeho žádosti o dodatečné povolení stavby poskytnuta lhůta v délce téměř 5-ti měsíců. Tímto rozdílným postupem ohledně délky lhůt byl porušen princip právní jistoty a princip tzv. předvídatelnosti rozhodování správních orgánů dle ust. § 2 odst. 4 a § 7 správního řádu, když v důsledku jednání správního orgánu vznikly mezi účastníky řízení nedůvodné rozdíly. Došlo také k zásahu do práva žalobkyně

na spravedlivý proces, když byla porušena zásada rovnosti účastníků řízení dle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina).

4. Napadené rozhodnutí neobsahuje výrok, kterým se zamítá žádost žalobkyně o dodatečné povolení stavby. Vzhledem k tomu, že řízení o dodatečném povolení stavby není samostatným správním řízením, když jde v podstatě o subsumované rozhodnutí, které determinuje výsledné rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení odstranění stavby, musí rozhodnutí o nařízení odstranění stavby obsahovat nejen výrok o nařízení odstranění stavby, ale také rozhodnutí o zamítnutí žádosti o její dodatečné povolení. Absence tohoto výroku zakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí pro rozpor s § 68 správního řádu. Žalovaný se také v napadeném rozhodnutí nevypořádal s tím, zda správní orgán prvního stupně postupoval při zastavení řízení o dodatečném povolení stavby zákonným způsobem, ačkoliv to žalobkyně v odvolání namítala.

5. Žalobkyně namítla, že výkonem rozhodnutí by mohlo dojít k nezákonnému zásahu do jejího vlastnického práva garantovaného čl. 11 odst. 1 Listiny, podle kterého každý má právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Podle odst. 4 téhož článku Listiny pak nucené omezení vlastnického práva je možné jen ve veřejném zájmu a na základě zákona.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v řízení vedeném pod sp. zn. 544/93 Sa správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 30.9.1993 nařídil V. P. (právní předchůdce žalobkyně) odstranění stavby „Adaptace stodoly na dílnu a zřízení bytové jednotky“. Ze správního spisu je zřejmé, že součástí této adaptace mělo být provedení přístavby k původnímu objektu. Stavební úřad po provedení kontrolní prohlídky dospěl k závěru, že vlastník stavby provedl od vydání rozhodnutí o odstranění stavby další stavební úpravy a změny předmětné stavby, které neprojednal se stavebním úřadem, což vyplývá také z dokumentace stávajícího stavu předložené V. P. – změna schodiště, změna z terasy na místnost označenou „Vstup“, změna vnitřního uspořádání, změna střechy, nové otvory v nosných konstrukcích. Správní orgán prvního stupně tak posoudil, že se nejedná o tutéž stavbu, ale o stavbu odlišnou, provedenou v jiném rozsahu. Dále byly provedeny stavební úpravy původní stavby, stavba zpevněných ploch, stavba přípojky elektrické energie, a to rovněž bez projednání se stavebním úřadem. Rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30.9.1993 se tedy týkalo jiné stavby, která v dnešní době již fyzicky neexistuje. Toto rozhodnutí tak nelze fakticky vykonat, neboť stavba byla změněna, přestavěna a dostavěna v takovém rozsahu, že se jedná o stavbu zcela odlišnou od té, jejíž odstranění bylo nařízeno. Žalobkyni tedy bylo nařízeno odstranění stavby zcela odlišné oproti řízení vedenému pod sp.zn. 544/93Sa. Původní vlastník požádal dne 30.7.2008 o dodatečné povolení stavby „Přístava a stavební úpravy zemědělské usedlosti“. V průběhu tohoto řízení stavební úřad zjistil, že stavba je prováděna za účelem změny užívání celé stavby, která není určena k bydlení a je navržena v rozporu s obecným požadavky na výstavbu jako rodinný dům. Stavební úřad opakovaně vyzýval původního vlastníka stavby k doložení dokumentace stavby, doklady však doloženy nebyly. Stavební úřad pak usnesením řízení o dodatečné povolení stavby zastavil. Dne 16.7.2009 požádala o dodatečné povolení stavby žalobkyně, jejíž žádost však neobsahovala téměř žádné údaje. Především z ní nebylo patrné, jaké stavby na kterých pozemcích se žádost týká, ani kdo podání

žádosti činí. Stavební úřad žalobkyni vyzval k odstranění nedostatků žádosti ve lhůtě 10-ti dnů ode dne obdržení výzvy. Výzvu žalobkyně obdržela dne 21.7.2009 a reagovala na ni následujícího dne elektronickou zprávou bez elektronického podpisu, požadované údaje však nedoplnila. Výzvu k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutím žalobkyně i právní zástupce obdrželi dne 11.8.2009, takže žalobkyně měla dostatečný prostor k doplnění žádosti, o což se ani nepokusila, ani nepožádala o prodloužení lhůty. Nejednalo se přitom o časově náročné úkoly, které by nemohla ve stanovené lhůtě splnit. Správní orgán prvního stupně proto řízení zastavil usnesením podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Tvzení žalobkyně, že měla za to, že si tyto údaje doplní správní orgán ze spisu a že poskytnutá lhůta byla nepřiměřená, nejsou akceptovatelné. Žalovaný zdůraznil, že v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby se jedná o specifický typ řízení, v němž je důkazní břemeno přeneseno na vlastníka stavby. Dále opětovně zdůraznil, že rozsah projednávané stavby nebyl totožný s rozsahem stavby projednávané v roce 1993, takže dokumentace původní stavby nemohla splňovat požadavky na dokumentaci k žádosti o stavební povolení ve smyslu vyhl. č. 489/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění. Původní podklady tak nebylo možno ani v jednom řízení o dodatečné povolení stavby použít. Žalovaný dále uvedl, že řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o nařízení odstranění stavby jsou dvě samostatná řízení. Výrok, kterým je nařízeno odstranění stavby, z logiky věci nemůže zároveň obsahovat výrok o žádosti o dodatečné povolení stavby. V posuzované věci bylo řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby zastaveno rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 24.8.2009 č.j. OÚHAJ 1114/2009/Víst./Sa, a to podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, když žalobkyně neodstranila nedostatky žádosti v rozsahu výzvy stavebního úřadu. Proti tomuto rozhodnutí nebylo podáno odvolání a tak nabylo právní moci dne 23.9.2009. Následně bylo nutno dokončit řízení o odstranění stavby vedené z moci úřední.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že původní vlastník nemovitosti V. P. podal dne 30.7.2008 u správního orgánu prvního stupně žádost o vydání dodatečného stavebního povolení stavby „Přestavba stodoly“ H. ve S., Ch., Ulice B., na pozemku parc. č. 680/2,681/1 v k.ú. Ch. ve S.. Řízení bylo zastaveno rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 25.3.2009 č.j. OÚHAJ 1281/2008/Výst./Sa, které nabylo právní moci dne 30.3.2009, neboť stavebník neodstranil vady žádosti, pro které nebylo možno v řízení pokračovat. Usnesením stavebního úřadu ze dne 26.8.2008 pod č.j. OÚHAJ 410/2008/Výst./Sa bylo řízení o nařízení odstranění stavby vedené z moci úřední přerušeno. Darovací smlouvou ze dne 22.4.2009 se vlastníkem stavby a pozemků stala M. K. Rozhodnutím ze dne 10.6.2009 bylo oznámeno zahájení řízení a pokračování v řízení o odstranění stavby, přičemž žalobkyni byla dána lhůta 30-ti dnů k podání žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalobkyně podáním doručeným dne 16.6.2009 správnímu orgánu prvního stupně sdělila, že celou záležitost předala svému právnímu zástupci, který se se stavebním úřadem zkontaktuje. Jeho jméno však neuvedla ani nepředložila plnou moc. Sdělením ze dne 17.6.2009 správní orgán

prvého stupně žalobkyni informoval o podrobnostech k probíhajícímu řízení o odstranění stavby a k důvodům stanovení lhůty 30-ti dnů pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby, dále ji poučil, že je nezbytné, aby předložila plnou moc pro případného právního zástupce a poučil ji o formě, jakou to může učinit. Dne 16.7.2009 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena žádost o dodatečné povolení stavby, v níž je jako stavebník označena žalobkyně, která jedná v zastoupení JUDr. Zdeňkem Kupkou, advokátem (bez doložení plné moci). K údajům o stavbě je pouze uvedeno, že změna spočívá v provedení její severní přístavby a souvisejících stavebních úprav. Výzvou ze dne 20.7.2009 byla žalobkyně vyzvána k odstranění nedostatků podání, k čemuž jí byla stanovena lhůta 10-ti dnů od doručení výzvy. Žalobkyně měla doplnit, jaké stavby se žádost týká a označit stavbu dle kolaudačního rozhodnutí, příp. stavebního povolení nebo jiného právně závazného dokladu a uvedením parcelních čísel pozemků, včetně katastrálního území a dále, zda a k jakým úkonům bude zastupována označeným advokátem. Výzva byla, kromě žalobkyně, doručena také advokátovi JUDr. Kupkovi. Žalobkyně e-mailovou zprávou ze dne 28.7.2009 požádala správní orgán prvního stupně, aby veškerou komunikaci ohledně stavby směřoval na právního zástupce zplnomocněného k jednání. Následně byla žalobkyně vyrozuměna, že musí veškerá podání správnímu úřadu činit způsobem stanoveným v § 37 odst. 1-8 a § 45 správního řádu, takže pokud nebyl její e-mail doplněn ve lhůtě 5-ti dnů způsobem stanoveným v § 37 odst. 4 správního řádu, nelze jej považovat za řádné podání. Dále byla upozorněna na běh lhůty k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby, jinak bude řízení o této žádosti zastaveno. Sdělením ze dne 10.8.2009 byli žalobkyně i advokát JUDr. Kupka informováni, že se mohou seznámit s podklady rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby. Tato výzva jim byla dle doručenek založených ve správním spise doručena každému dne 11.8.2009. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 24.8.2009 č.j. OÚHAJ 114/2009/Výst. /Sa bylo řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby zastaveno z důvodu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tedy proto, že žalobkyně neodstranila vady žádosti bránící jejímu řádnému vyřízení. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni i advokátovi JUDr. Kupkovi fikcí, když zásilky zůstaly nevyzvednuty na poště a poté byly vráceny odesílateli. Sdělením ze dne 14.1.2009 byla žalobkyně informována o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí v řízení o nařízení odstranění stavby. Toto sdělení jí bylo, dle doručenky založené ve správním spise, doručeno dne 21.1.2010. Další výzva byla učiněna dne 27.1.2010 a doručena dne 29.1.2010. Žalobkyně opětovně sdělila podáním ze dne 2.2.2010 správnímu orgánu prvního stupně, nechť jedná s jejím právním zástupcem, proto byla stejná výzva zaslána dne 2.2.2010 také JUDr. Kupkovi, kterému byla také dne 4.2.2010 doručena. Dne 17.2.2010 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena plná moc ze dne 16.2.2010, kterou žalobkyně zplnomocnila ke svému zastupování JUDr. Zdeňka Kupku. Dne 25.2.2010 pod č.j. OÚHAJ 410/2008/Výst./Sa vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, jímž nařídil žalobkyni odstranění stavby, která byla provedena bez stavebního povolení a žalobkyně neprokázala, že není v rozporu ust. § 129 odst. 2 zák.č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které dodatečně odůvodnila tak, že celý případ je řešen již od roku 1993 a původním vlastníkem byly veškeré potřebné doklady předloženy již dne 14.5.1993. Liknavostí pracovníků správního orgánu prvního stupně došlo ke stavu, kdy se stavební úřad po 15-ti letech začal zabývat celou věcí znovu. Původní vlastník předložil požadované doklady včetně dokumentace již dne 24.7.2008. Zde

je popsán stávající stav a závady, po jejichž odstranění nebude mít budova negativní vliv na životní prostředí. Přestože byly tyto náležitosti splněny, stavební úřad dodatečně povolení stavby zamítl. Žalobkyně jako nový vlastník nemovitosti se domnívá, že po ní nelze požadovat, aby nesla důsledky předcházejícího řízení, včetně dopadů z nich vyplývajících. Stavba neohrožuje zdraví ani bezpečnost okolí, nejsou dotčeny ani zájmy účastníka řízení Ing. N. Elektrická přípojka je odsouhlasena ještě původním majitelem s distributorem, s nímž je uzavřena platná smlouva na základě revizní zprávy. Žalobkyně měla zato, že při podání své žádosti o dodatečné povolení stavby všechny potřebné podklady dodané dřívějším vlastníkem jsou součástí již tak rozsáhlého spisu, kdy ona sama žádné podklady nevlastnila. Je si vědoma, že vzhledový stav nemovitosti není takový, jak by měl být, ale současně zde není důvod k odstranění stavby. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Z obsahu správního spisu vedeného pod sp.zn. Výst. 544/93Sa bylo zjištěno, že správní orgán I. stupně vydal dne 30.9.1993 pod č.j. Výst. 544/93 Sa rozhodnutí, kterým nařídil V. P. odstranění stavby „Adaptace stodoly na dílnu a zřízení bytové jednotky“. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.10.1993.

Podle u st. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem, nebo v rozporu s ním.

Podle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona stavbu, uvedenou v odstavci 1 písm. b), lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že

- a) není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře, nebo s územním opatřením o asanaci území,
- b) není prováděna, či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje, nebo omezuje,
- c) není v rozporu s obecními požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Podle ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem, nebo v rozporu s ním, stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odst. 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu, jako k žádosti o stavebním povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111- 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.

V posuzované věci je nezbytné vycházet z charakteru řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno. Jestliže byla stavba provedena bez stavebního povolení, je stavební úřad ve smyslu ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona povinen z moci úřední zahájit řízení o odstranění stavby. Je nutno zdůraznit, že zahájení řízení o odstranění stavby je povinností správního orgánu, který nemá jinou možnost, jak na zjištěnou situaci reagovat. Stavebník může negativní důsledky tohoto řízení, spočívající ve vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, zvrátit tím, že v průběhu tohoto řízení požádá o dodatečné povolení stavby. V takovém případě stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.

Spolu s touto žádostí však musí být předloženy také podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, neboť v řízení o dodatečném povolení stavby postupuje stavební úřad podle stejných zákonných ustanovení, jako by vydával řádné stavební povolení.

První žalobní námitku, namítající porušení ust. § 48 odst. 2 správního řádu, které upravuje jako překážku řízení situaci, kdy totéž právo nebo povinnost z téhož důvodu téže osobě bylo již uloženo, krajský soud důvodnou neshledal. V posuzované věci se o takovou situaci nejedná, neboť v žalobkyní označovaném řízení vedeném pod sp. zn. 544/93 Sa se jednalo sice rovněž o vydání rozhodnutí o odstranění stavby, ovšem tato stavba není identická se stavbou, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vedeného pod sp.z n. 544/93 Sa krajský soud zjistil, že řízení bylo ukončeno rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 30.9.1993 čj. Výst. 544/93 Sa, kterým bylo nařízeno odstranění stavby „Adaptace stodoly na dílnu a zřízení bytové jednotky“ panu V. P. za podmínek v tomto rozhodnutí uvedených, přičemž rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.10.1993. V posuzované věci je předmětem řízení odstranění stavby označené „Přístavba a stavební úpravy zemědělské usedlosti – stodoly a stavba přípojky elektřiny“. Nejedná se tedy o identickou stavbu, byť se stavba týká téhož stavebního objektu nacházejícího se na stejných pozemcích. Navíc je třeba podotknout, že povinnost stavbu odstranit není ukládána téže osobě, neboť napadeným rozhodnutím je ukládána žalobkyni a nikoliv V. P. (jako v prvním případě), který byl jejím právním předchůdcem.

Krajský soud neshledal důvodnými ani druhou a třetí žalobní námitku. Žalobkyně se nemůže úspěšně domáhat, aby správní orgán zohlednil podklady, které její právní předchůdce předložil v souvislosti se svou žádostí o dodatečné povolení stavby, když z obsahu správního spisu je zřejmé, že toto řízení bylo zastaveno usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 25.3.2009 právě z důvodu neodstranění vad žádosti, které bránily v pokračování v řízení. Po právní moci tohoto rozhodnutí probíhalo dále řízení o odstranění stavby, které bylo pouze dočasně přerušeno. V mezidobí došlo ke změně vlastníka stavby i pozemků, na nichž se stavba nachází, a na místo stavebníka V. P. vstoupila do řízení žalobkyně, která byla správním orgánem prvního stupně dostatečně informována o stavu řízení a současně poučena o právu podat žádost o dodatečné povolení stavby. Na základě její žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 16.7.2009 bylo zahájeno další řízení o dodatečném povolení stavby. Nutno rozlišit, že žalobkyně vstoupila jako právní nástupce původního vlastníka do již probíhajícího řízení o odstranění stavby, nikoliv však do řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo vůči původnímu vlastníkovi pravomocně ukončeno rozhodnutím o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby ze dne 25.3.2009. Z tohoto důvodu nemohla žalobkyně ve své vlastní žádosti o dodatečné povolení stavby odkazovat na dokumentaci, kterou předložil původní vlastník nemovitostí, protože v tomto řízení nebyla jeho právním nástupcem, když řízení o dodatečném povolení stavby bylo vyvoláno její vlastní žádostí ze dne 16.7.2009. Tato žádost postrádala obsahové náležitosti řádné žádosti o dodatečné povolení stavby, a proto byla žalobkyně vyzvána k jejímu doplnění výzvou správního orgánu prvního stupně se stanovením lhůty 10-ti dnů. Námitka žalobkyně, že tato lhůta jí byla poskytnuta v nepřiměřené délce, nebyla shledána důvodnou, neboť žalobkyně měla v podané žádosti doplnit zcela banální údaje, jako je označení stavby a parcelní čísla pozemků stavby, včetně katastrálního

území. Tyto údaje nepochybně slouží k nezbytné identifikaci věci, které se podání týká a požadavek jejich doplnění ze strany správního orgánu I. stupně je zcela v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu. Žalobkyně stavebnímu úřadu sdělila, že je v řízení zastupována advokátem JUDr. Zdeňkem Kupkou, jehož plnou moc však v reakci na zaslou výzvu k doplnění žádosti nepředložila a nepředložila ji ani v následně probíhajícím řízení. Plná moc byla do správního spisu založena až před vydáním prvostupňového rozhodnutí o nařízení odstranění stavby dne 17.2.2010. Přesto správní orgán I. stupně až nadstandardně, ve snaze vyjít žalobkyni vstříc, již v řízení o dodatečném povolení stavby zaslal sdělení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu nejen žalobkyni, ale i tvrzenému zástupci JUDr. Kupkovi. Stejně tak bylo žalobkyni i JUDr. Kupkovi zasláno usnesení o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby z důvodu neodstranění podstatných vad žádosti, které bránily pokračování v řízení. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí neodvolala, takže nabylo právní moci dne 23.9.2009. K otázce porovnávání poskytnuté lhůty 10-ti dnů s délkou lhůty poskytnuté předchůdci žalobkyně v jeho vlastním řízení o dodatečném povolení stavby krajský soud uvádí, že takové porovnání je zcela nepřipadné, neboť žalobkyně výzvou ze dne 20.7.2009 nebyla vyzývána k přeložení projektové dokumentace či jiných náležitostí, které jsou požadovány v případě řízení o stavebním povolení, ale k doplnění základních náležitostí žádosti, které by ji specifikovaly tak, aby umožnily správnímu orgánu I. stupně další postup v řízení. Postup správního orgánu prvního stupně proto nebyl v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, když v délce poskytnuté lhůty nevznikly nedůvodné rozdíly, právě s ohledem na obsah výzvy směřované vůči žalobkyni. Správní orgán neporušil ani ust. § 6 odst. 2 správního řádu, neboť potřebné údaje nemohl získat z úřední evidence, když bylo na žalobkyni, aby v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu upřesnila, v jaké věci činí své podání a čeho se týká. Toto jsou úkony, které spadají do výlučného dispozičního práva podatele žádosti a nemohou být doplňovány či vyhledávány správním orgánem, neboť takový postup by byl zásahem do uvedeného práva žadatele, když je to právě on, kdo je povinen specifikovat svou žádost tak, aby byla jednoznačná a nezaměnitelná a vymezovala další postup správního orgánu. Nemohlo dojít ani k porušení ust. § 7 správního řádu, neboť žalobkyně byla jediným účastníkem řízení o odstranění stavby. Ohledně délky poskytnuté lhůty pak nešlo o nedůvodné rozdíly v přístupu správního orgánu mezi žalobkyní a jejím právním předchůdcem z důvodů již shora uvedených. Navíc je nutno podotknout, že žalobkyně, ač jí v tom nic nebránilo, nepožádala správní orgán o prodloužení lhůty, ani se žádným jiným způsobem proti její délce neohradila.

Žalobní námitka, že výrok napadeného rozhodnutí postrádá také výrok o žádosti o dodatečné povolení stavby, je zcela nepřipadná, neboť předmětem napadeného rozhodnutí je nařízení odstranění stavby a nikoliv rozhodnutí o žádosti o její dodatečné povolení. Z obsahu správního spisu má krajský soud za prokázané, že řízení o žádosti žalobkyně o dodatečné povolení stavby bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím ze dne 24.8.2009 o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, když žadatelka v určené lhůtě neodstranila vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně neodvolala, ač jí bylo řádně doručeno, stejně jako bylo (nad rámec povinností správního orgánu) doručeno také tvrzenému zástupci žalobkyně advokátu JUDr. Kupkovi, jehož plná moc k zastupování žalobkyně v řízení

o dodatečném povolení stavby nebyla dle obsahu správního spisu vůbec předložena. Následně bylo v souladu s ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona pokračováno v řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je samostatným správním řízením, které sice je věcně podmíněno řízením o odstranění stavby, v jehož rámci je zpravidla podána žádost o dodatečné povolení stavby, ale jak vyplývá z výslovné právní úpravy obsažené v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, je-li zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby, řízení o odstranění stavby se přerušuje a s jeho dalším průběhem se vyčkává až do pravomocného ukončení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Tak tomu bylo rovněž v posuzované věci. Požadavek, aby v rámci rozhodnutí o nařízení odstranění stavby bylo rozhodnuto také o žádosti o dodatečném povolení stavby, je proto zcela v rozporu s právní úpravou obsaženou v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona. Tato žalobní námitka tedy nejenže nerespektuje platnou právní úpravu, ale je také v přímém rozporu s obsahem správního spisu.

Námitku žalobkyně, že odstraněním stavby dojde k zásahu do jejího vlastnického práva chráněného čl. 11 odst. 1 Listiny, krajský soud rovněž důvodnou neshledal. Je pravdou, že vlastnické právo v našem právním řádu požívá významné ochrany, vyplývající např. ze zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění. Tuto ochranu však nelze vnímat absolutně. Vlastník v rámci výkonu svého vlastnického práva vstupuje do různých právních vztahů, které jsou upraveny jinými normami práva. V těchto právních vztazích je pak i vlastník povinen respektovat právní úpravu, kterou se tyto právní vztahy řídí, a stavební právo není v tomto směru žádnou výjimkou. Pokud vlastník stavby vstupuje do právních vztahů upravených stavebním zákonem či jinými právními normami v oblasti stavebního práva, je povinen tuto právní úpravu respektovat a vystupovat v těchto právních vztazích tak, aby svým jednáním či nečinností neohrožoval obsah svého vlastnického práva. Žalobkyně v posuzované věci byla správním orgánem I. stupně dostatečně a opakovaně poučena o svých právech i o svých povinnostech, včetně možných právních následků, spojených s její nečinností v řízení. Přesto od počátku řízení přistupovala k ochraně svých zájmů velmi laxně, na opakované výzvy správního orgánu nereagovala, příp. reagovala nedostatečně, prakticky až v závěru správního řízení předložila plnou moc právního zástupce, byť o jeho zastupování informovala správní orgán již při svém vstupu do řízení. Na opakované žádosti o předložení plné moci nereagovala ani žalobkyně ani její tvrzený zástupce. Přesto stavební úřad vstřícně a nad rámec své úřední povinnosti informoval a stavu řízení také žalobkyni označeného advokáta. Ani přes tento nadstandardní postup správního orgánu žalobkyně žádnou součinnost v řízení neprojevila. Výsledek řízení o dodatečném povolení stavby, jakož i řízení o odstranění stavby je důsledkem prakticky nulové součinnosti žalobkyně se správním orgánem, neboť věcné posouzení stavby v rámci ust. § 111 a následujících stavebního zákona nebylo možno provést právě v důsledku nečinnosti žalobkyně, která nedoplnila náležitosti řádného podání žádosti o dodatečné povolení stavby. Vlastnické právo žalobkyně tedy nemohlo být dotčeno postupem správních orgánů, když žalobkyně náležitým způsobem nevyužila zákonné prostředky k jeho ochraně.

Jelikož vznesené žalobní námitky neshledal krajský soud důvodnými, žalobu podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaný, který měl ve věci úspěch a jemuž vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, se nároku na tuto náhradu vzdal.

Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí uložil soud nebo na návrh z důvodů hodných zvláštního zřetele. Podle obsahu soudního spisu žádná taková skutečnost nenastala.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e m o ž n é** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 23.května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu